

[Grønberg.]

loven skal sikre en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne.

I alle valg til folketingets siden 1960 er et eller flere partier ikke blevet repræsenteret i folketinget på grund af „spærrereglerne“. Ca. 600.000 stemmer, svarende til ca. 50 mandater, har været uden repræsentation.

Spærrereglerne har en dobbelt virkning. Dels kommer de kandidater, vælgerne har stemt på, ikke i folketinget, dels bruges stemmerne ved valget af andre kandidater med andre anskuelser, som vælgerne netop ikke havde stemt på.

Det er grundlæggende for folkestyret, at alle vælgeranskuelser kommer til orde i tinget. Da grundloven siden 1915 har påbudt, at valgloven skal sikre dette, anbefaler Danmarks retsforbund, at valgloven nu bringes i ovenstemmelse med grundloven gennem vedtagelse af det fremsatte lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Juul-Madsen*) (KF):

Jeg skal herved på det konservative folkepartis vegne fremsætte *forslag til lov om ændring af ligningsloven*.

Lovforslagets mål er at skabe bedre forhold for ejere af egen bolig, hvad enten det drejer sig om parcelhuse, rækkehuse eller ejerlejligheder.

Lovforslaget må tillige ses som en reaktion på det forlig om beskatningen af parcelhusejere m. fl., som blev indgået mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti i folketingsåret 1972-73. Forslagets enkeltheder er identiske med de forslag, det konservative folkeparti stillede i folketingets skatteudvalg i sidste folketingssamling.

Forslaget indeholder følgende ændringer af ligningslovens bestemmelser vedrørende ejerboliger:

1) Beregningen af lejeværdien på selvangivelsen ændres, så lejeværdien nedsættes i forhold til de bestemmelser, som blev gennemført i folketingsåret 1972-73.

2) Der indføres vedligeholdelsesfradrag for ejerlejligheder.

3) Den procent, hvormed vedligeholdelsesfradraget beregnes, forhøjes fra 1 til 2.

4) Vedligeholdelsesfradraget, der hidtil

højest har kunnet være 2.000 kr., kan efter forslaget være på op til 3.000 kr.

5) Det foreslås, at et eventuelt overskud på ejendomsskemaet ikke beskattes. Folk skal ikke straffes, fordi de nedsætter deres gæld i boligen.

6) For parcelhusejere, der er fyldt 67 år, fastsættes en lejeværdi på kun to procent af 15. almindelige vurdering indtil 500.000 kroners ejendomsværdi.

Når lovforslaget fremsættes på folketingets første ordinære mødedag, skyldes det, at den usikkerhed, der længe har hersket omkring ejerboligernes skattemæssige vilkår, må bringes til ophør, inden selvangivelserne skal skrives. Det er derfor forslagsstillerens håb, at forhandlingen om forslaget gennemførelse kan indledes straks og gennemføres hurtigst muligt.

Handelsministeren (*Erling Jensen*):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om priser og avancer*.

Da pris- og avanceloven blev vedtaget i april 1971, indsattes der en bestemmelse om, at forslag til revision af loven fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1972-73.

Regeringen gik i efteråret 1972 i gang med overvejelserne om en revision af prislovgivningen og havde orienterende drøftelser med repræsentanter for erhvervene og forbrugerne. Da der imidlertid som bekendt på daværende tidspunkt blev indledt forhandlinger om fornyelse af overenskomsterne på arbejdsmarkedet, fandt regeringen det naturligt at afvente resultatet af disse forhandlinger, som måtte påregnes kendt i marts-april 1973. Denne udsættelse var motiveret med, at det er af afgørende betydning ved udarbejdelsen af principper for en prislovgivning at kende det økonomiske klima, hvori en sådan lov skal virke, og i vurderingen af den økonomiske udvikling indgår lønningernes højde unægtelig med stor vægt.

Da resultatet af overenskomstforhandlingerne blev kendt i løbet af april 1973, havde forbrugerkommissionen afgivet sin betænkning II indeholdende forslag til lov om mærkedsføring og lov om forbrugerklagenævn. Det måtte endvidere forekomme naturligt på ny at overveje fremsættelse af forslag til lov om mærkning, skiltning m.v. efter de

[Handelsministeren.]

principper, som var indeholdt i forbrugerkommissionens betænkning I fra januar 1971. Der var således lagt op til en bred forbrugerlovgivning, hvori prisloven efter regeringens opfattelse har en helt naturlig plads. Da forberedelsen af de tre nævnte lovforslag forudsatte yderligere forhandlinger med organisationerne og endvidere forudsatte visse ændringer i retsplejeloven, var det ikke muligt, hvis der skulle levnes folketinget en rimelig tid til at debattere denne betydelige lovreform, at få behandlet hele lovkomplekset i folketingssamlingen 1972-73.

Regeringen fremsatte derfor forslag om ændring af pris- og avanceloven, således at forslag til revision af loven skulle fremsættes for folketinget inden udgangen af 1973.

Da valget blev udskrevet og yderligere lovgivningsarbejde dermed standset, var vi langt fremme med forberedelsen af forslag til ny prislov, ligesom der da forelå udkast til forslag til de tre forbrugerlove.

Det lovforslag, som jeg nu fremsætter, forlænger yderligere fristen for fremsættelse af forslag til revision af loven til udgangen af marts 1974. Prisstigningsproblemerne må indgå med stor vægt i en kommende regerings overvejelser, uanset hvilken sammensætning den måtte få, og det må være rimeligt at give regeringen en frist af passende længde til at gennemarbejde problemerne.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvilige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange) (SF):

Jeg skal herved på forslagsstillernes vegne fremsætte forslag til folketingsbeslutning om et statsligt olieselskab.

Socialistisk folkeparti har ment det i højeste grad påkrævet at genfremsætte sit forslag fra 1971 om et statsligt olieselskab. Det må være rimeligt at motivere denne fremsættelse med nogle mere almene begrundelser.

I nogen tid har der været en verdensom-

spændende debat om verdens begrænsede energikilder. Den nuværende svigtende olieforbrug tages ofte som et bevis på, at denne krise allerede nu er over os. Det er næppe rigtigt. Det, der sker, er snarere en blanding af samspil og modspil mellem olieselskaber og oliesheiker. De har fælles interesse i højere oliepris efter en årrække, hvor prisen på olie har været ret lav både til producent og til forbruger.

I de foregående år har det været god oliepolitik at slå kulproducenterne ud. Det er lykkedes i høj grad og da især i lande med stor olieproduktion eller uden kulproduktion. Samtidig har denne lavprispolitik været et godt værn mod en anden konkurrent til olien: atomkraftværker. I Danmark er opførelse af sådanne værker udskudt i 10 år på grund af oliepriserne.

Denne komfortable situation benyttede såvel produktionslandene som olieselskaberne sig af med en offensiv, der startede for et par år siden. Producenterne nationaliserede felterne og satte prisen op. Olieselskaberne holdt igen på raffinaderikapaciteten, skabte begyndende knaphed og slog hermed de amerikanske lavprisselskaber ud.

Herefter kan hver af oliemarkedets to hovedparter gå i gang med fuldt ud at udnytte situationen. Producenterne kan føre handelskrig, selskaberne lade priserne vokse mod himlen med handelskrigen som påskud.

Med et forhøjet prisniveau vil mange nye olieklender være rentable, og forsyningerne vil kunne gøres tilstrækkelige ved et prisleje, der kun udvider udnyttelse af kul i begrænset omfang.

Det vil yderligere være i selskabernes interesse at sikre to andre gevinster. Miljøhensyn må vige for enhver olieklende og rørledning, og med en passende skræmmekampagne kan man forsinke udbygningen af atomkraftværkerne.

Men oliekrisen har alligevel svækket selskabernes position. Det er blevet helt tydeligt, at de multinationale selskaber benytter lejligheden til at favorisere de lande, der byder højest for varen. På trods af skattefrihed